

Samenvatting

Om de spreiding in de meetresultaten goed te kunnen bekijken zijn een groot aantal rekstrookjes aangebracht in verschillende groepen welke ieder een andere lokatie op de kabel hadden. Om het aandeel buigspanningen in de normaal spanningen te kunnen bepalen moesten er zowel aan de buitenkant als recht daartegenover aan de binnenkant van een buitendraad rekstrookjes geplaatst worden. Dit maakt het uitdraaien van de streng uit de kabel en van de draad uit de streng nodig. Er zouden vier van dit soort paren aangebracht worden. Uiteindelijk bleken er, na het weer in elkaar wikkelen van de kabel, twee paren nog intact te zijn. Om te bepalen wat de invloed van de inklemmingen is, zijn er ook vier rekstrookjes direct naast een inklemming geplaatst.

De waarde van de spreiding (absoluut gesproken) gaat voor hogere belastingen naar een constante waarde. Daarnaast blijken de spanningen die optreden in de draad die uitgewikkeld is geweest niet representatief te zijn voor een onbeschadigde kabel. Ook valt uit dit experiment op te maken, dat de invloed van de inklemming zeker beperkt blijft tot twee slaglengten. Er kon echter geen uitspraak worden gedaan over de waarde van de spreiding binnen die twee slaglengten. Tenslotte bleken wigklemmen niet geschikt voor gebruik onder de bij deze vermoeiingsproef heersende omstandigheden. De invloed van deze wigklemmen op de vermoeiingssterkte is namelijk te groot.